

CHANSON AR CHAFE.

Var an ton ancien.

TOSTAIT oll, tud yaouanq, da glêvet ur chanson
Zo composet er bloa-mâ gant sujet ha rôson ;
An eferezet Cafe hac an eferien Guïn
O deus bet grêt qement-mâ d'ho laqat da c'hoarzin.

Ar guïn a zo ul liieur zo formet gant Doue,
Hac a voa bet transplantet gant hon Tad côs Noe,
Nonpas evel ar C'hafe zo un dra invantet
Gant ur vreg malicius eus a vro an Durget.

Qenta ma teuas biscoas d'ar vro-mâ ar C'hafe,
Ne voa nemet an Noblanç a guement en eve,
Ha bremân an oll gomun a ya tout da eva :
An darnvuya anezo n'o deus qet a vara.

Bremâ me a zisclêrio ebars en abrege
Ar Chanson-mâ composet var sujet ar C'hafe
Etre daou den demezet pere n'em reproche,
Unan balamour d'ar Guïn, hac un all d'ar C'hafe.

Ebars er bloa mil eiz cant hac unan varnuguent
E savas ar fachiri goude Gouel an Oll-Zent ;
Ar vreg a yeas e qær gant ur boezellad ed,
Hac a foetas e arc'hant gant he c'homerezet.

Pa antreas er C'hafe, he deus bet lavaret :
Me gred, evit hon arc'hant, e vezimp servichet.
Digassit Demp-ni Cafe hac ive Odevi,
Hac ur voutaillad Liqueur vit en em regali.

Al Liqueur, an Odevi a savas en o fenn,
Ma comansjont da zansal o feder diarc'hen ;

Plac'h an ed a lavaras : va arc'hant so foetet,
Me a efe ur banne, rac c'hoas em eus sec'het.

An teir all a lavaras neuze aboues o fenn :
Ret'eo guelet, va c'hommer, pegalement ar scoden.
An hostises pa glêvas, d'an ec'h a zo pignet,
Pa voe aranjet ar gont e chome c'hoas ur scoet.

An hostises a laras : m'em eus roet da eva,
Hac abars ma sortifot c'houi ranco va faea ;
Rac-se en em aranjet da baea ho scoden,
Evidon-me a bromet n'ho po qet a dermen.

Ar merc'het en em selle hac o devoa poan benn,
Pa n'o devoa qet arc'hant da baea o scoden.
Jacqeta a lavaras : me rey va davancher,
Ha te, va c'hommer Janned, a rey da vouchouer.

Unan demeus an ezec'h en deveus bet cavet
He devoa foetet e vreg ar som a bêvar scoet ;
Quittât a ras e labour evit donnet er qær :
Ebars e ty ar C'hafe o c'havas o feder.

Hac evel ma c'hantreas, en deveus lavaret :
Ha ne heus-te qet a vez, lavar, greg debordet,
Lezel ur buguel bian deomp-ni da lusqellat ?
An deirvet nos eo oumân n'em eus cousgat berad.

Aze amâ em c'hichen, ha ro peoc'h, emezi ;
Qemer un tassat Cafe da dremen da anui.
Tao din gant da zour bervet : aoüalc'h e heus evet :
Qenta banne a evi me garfe vez crevet.

Evidout-te, sac'h ar Guïn, te vepris ar C'hafe,
Ebars en hostaliri e vez cavet nos de :
An arc'hant a c'honees tout etro pad ar siun,
Ne zeus qet re anezo da gaout Guïn ha Butun.

Jarnicoton, emezàn, bremàn ni raï ar bal :
Goude foetta va danvez donet d'am c'haqetal !

Dre brontitud ur vazad a roas d'ar vreg ques,
Ma tiscaras d'an douar Cafe, Dien ha Les.

Ar merc'het a lavaras o feder assambles :
Manget oc'h eus, va mignon, mont da sqliet ho maou
Squillet hoc'h eus ar C'hafe, c'houi a renq e baea,
Pe bremâ souden vantan ni ya d'ho tisvleva.

Ar peder blac'h animet a saillas varnezâ ,
Hac an hostises ive evit e zisvleva :
Treinet e voe dre an ty, e zillat voe roguet,
Hac e vrec'h betec e scoa gant ar C'hafe grillet.

Evel ma c'hallas achap, e commanças redet,
En ur sellet var e lerc'h evel ur c'has fouetet.
Darbet ê din, emezàn, cazi coll va bue :
Me garfe e ve beuzet ar merc'het er C'hafe.

Etrezoc'h, goaset yaouanc, dioüallit ho crague
Pa zint da verza amann, na hentfent ar C'hafe :
Ar C'hafe zo debochus, dre ma ze mad ha douç,
Hac a ro tentation d'an oll merc'het lipous.

Dre ze oc'h avertissàn, ezac'h eus ar c'hontre,
N'it qet da glasq ho crague, ispicial d'ar C'hafe :
Mar oc'h eus guers boutaillac ebars en ho codel,
Qerzit d'an hostaliri da velet Yan Vourdel.

Pa ven en hostaliri gant va c'hamaradet,
Ur podat güin em c'hichen, ve contant va speret ;
Arça eta, mignonet, evomp peb a vanne,
Ha canomp oll ur Chanson var sujet ar C'hafe.

Ar C'hafe a ra domach ebars e peb canton,
Ha m'ar dê quer an amann, ne dê qet hep rôson :
An dien a ya ennâ bep guella eus al les,
Ha ni entresomp, goaset, a zêbr hor bara sec'h.

Ni peurvuya, Canerien, a vepris ar C'hafe
Ze so cos ma reprenomp ar merc'het ha grague;

Ar Guïn, pa er c'hemerer gant moderation,
A ro courach d'ur C'haner da gana ur Chanson.

Poent e cavàn finissa, amplic em eus comzet :
Efit ar seurt a guerfot, me ne sourciàñ qet ;
Efit Guïn, efit Cafe, Liqueur pe Odevi,
Mes dioüallit absolu da gavet fachiri.

FIN.

CHANSON NEVEZ.

Me meus choaset ur Vestrez a Escopti Treguer,
Mar vrava crouadurez formet gant va Zalver ;
Ia, ne zeus nemert-hi dindan ar firmamant
A guement a vez crouet hervez va zantimant.

Me zo ur C'hloarec yaouanc o poursu va studi,
Am eus lezet va leoriou, lajet em fantasi
Da-garet ur femelen, fleuren an oll merc'het,
Un objet fur ha parfet, gant an oll admiret.

Qenta m'am boe an enor, va Mestres, d'ho quelet.
E voa e Bêret Plunet goude an Ofern-Bred :
Eno tre e remerqis ho craç hac ho fêçon,
Ho qenet, hac ho speret, hac ho perfection.

Ho taoulagad a verve evel an eol ardant,
Ho tiou jot ru, ho tal guen evel un diamant,
Ma teuis da lavaret em c'halon, em speret,
E voac'h un Æl evurus eus an En disqennet.

O cessit, Cloarec yaouanq, ô cessit da barlant !
Goneet hoc'h eus va c'halon gant ho comzou charmant ;
Goneet hoc'h eus ar victor, ha me a vo qiriec
D'ho caret a vir galon gant enor ha respect,

Un de voan o pourmeni gant ur galon gontant,
 O sonjal em Mestrezic, un objet excelant,
 Pa glêvis aziouc'h va fenn ur voez o lavaret :
 Ret ê servicha Doue, lest ho mnya caret.

O pebes moez a glevân, va Doue-oll-buissant,
 Pehini drompl va speret ha va ententamant,
 O prononç dîn un arret a separation,
 O Doue, pebes glac'har ha desolation !

Muya tra am gra nec'het hac a ra chagrin din,
 Eo clevet al lapousset o cana a us din,
 Ma larout din a ur voez : heuillomp ar C'hloarec qez,
 Ha tachomp d'e gonsoli betec ty e vestres.

Venus, Mam da Gupidon, Roue ar Bayanet,
 Pehini a zistruje an infideliqet,
 A bedân da scuill varnon pep sort punition,
 Mar manqân-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dê Doue a goîmand, Cloarec, oboisset,
 N'en n'eus netra refusabl da Redemptor ar bed ;
 Bremân me a vel patant caret zo dinatur,
 Carout hep beza caret a zo displijadur.

Bonjour dêc'h, va Mestrezic, bonjour dêc'h a larân ;
 Cetu me deut d'ho quelet vit ar vech diveân,
 Da brononç dêc'h un arret a separation,
 Nemedoc'h am soulachfe, ranna rai va c'halon.

Autrou-Doue, va Doue ! petra rin-me bremâ,
 Dilezet gant ar bed oll, gant va douç da guenta !
 Bremân me a renq ober evel an dursunel,
 Pa ve collet ganti he far, en em les da vervel.

CHANSON NEVEZ.

Var ton : *Ar Meliner.*

AR GOAS.

DEBOUJOUR déc'h, va douç Jannet, an daelou em
daoulagad ;
Cetu me deut c'hoas d'ho quelet qent sonjal dont d'ho
quittat,
Qent quittat an nep a garàñ mui guetqement tra so'r bed;
Pebes calonat evidon, goude beza re garet !

AR PLAC'H.

Meurbet ez on-me estonet, den yaouanq, ous ho quelet;
Sesisset hoc'h eus va c'halon ous ho quelet quer mantrēt :
Arrêtit, sec'hit ho taelou, ha discléryit franchamant
Petra sinifi ho comzou, petra è ho nec'hamant.

AR GOAS.

Ho temeurancsur, va mestrez, zo em c'halon quer parfet,
Qen na ouffen-me birviqen e lemel dious va speret :
Racc'houi noc'h eus nemet mepris ha meprisanç evidon.
Ansavit bremâ hep fentis ha m'en em glêm hep rēson ?

AR PLAC'H.

Mevoar ezoc'h rentet captif certen d'an amouroustet,
Dre moc'h eus laqet ho speret da re garet un objet ;
Un den yaouanq a dle beza mestr absolu d'e galon,
Mes c'houi a so, var a velàñ, guir esclav da Gupidon.

AR GOAS.

An aour, pa ve purifiét, a dremener dre an tan ;
Ha va c'halonic, va mestres, a zo hanval bras outan :
Sulvui rit ous va dilezel, sulvui ran ous ho caret,

Ha ma zoc'h ouzin quer cruel, me zo douç en hoc'h andret.

AR PLAC'H.

Da betra teut d'en em dale, den yaouanq, d'am da-rempret?

Nesonjit mui en qementse, rentit tranquil hosperet;
Laquit ar peoc'h en ho calon, ha sonjit enni a gren,
P'otramant hoc'h affection am zromplo a dra certen.

AR GOAS.

Me ya bremâ d'ho tilezel evel ur Gananeen,
Mes me a griou mui-ous-mui qen na glêfot va feden,
Ha pa ho po va approuvet ha gouêt ha me ho car,
E teufot neuze d'am c'harout gant ur galon hep e far.

AR PLAC'H.

Caer hoc'h eus clasq va zistrei gant hocomzou eloquant,
Rac me a vo en hoc'h enep da viqen ferm ha constant;
Qent e tisplantfac'h ar steret demeus an ên gant ho tent,
Evit n'o pe va distroet den yaouanq, dre nep sort hent.

AR GOAS.

Pel a zo demeus a amzer ec'h exercen an enor
Alies demeus a veach, va mestrez, da doul ho tor,
Da guichen toul dor ho calon, o clasq antreal enni,
Mes c'hui a so qen dirêson, hac a zeu d'am refusi.

AR PLAC'H.

Pell amzer a zo tremenet ha qeit all a dremeno,
Biqen james var va speret nep rôson sur n'ho pezo.
Me ho ped deut d'am dilezel, rac-se-ta choasit ho plac'h
Biqen james n'o qemerân credit ar pez a larân dac'h.

AR GOAS.

Evit ho contraign d'am c'haret, me ho ped da viana
Da sonjal voamp hon daou choaset gant Adam, hon
Tad qenta;

Demeus al lezen naturel am c'hontraign d'ho caret iv^e,
Lennet ê demp en Aviel, gout a rit se coulz ha me.

AR PLAC'H.

Eleal assur, den yaouanq, certen ho carout a rân ,
Pa ê guir ho meulân bemde d'ar merc'heteus ar vrô-mân;
Ma vijent em possession, c'houi pije'r choas anezo,
Mes evidon me a bromet birviqen sur n'ho pezo.

AR GOAS.

Preciussa tenzor un den è certen ur galon bur,
Qemerise a zo quer guirion evel ma zê ar Scritur :
C'houi è va zenzor, va mestrez, a Rouanez va c'halon,
Ha mar don-me deut d'ho quelet, è gant guir intantion.

AR PLAC'H.

Meoc'h anave, den yaouanq, evit unden drol meurbet,
Dre moc'h eus laqet ho sneret da garet nep n'ho carqet;
Mes choasit un all evidoc'h a ouffe ho consoli,
Rac evidon n'allân pelloc'h chom amân da ziscouri.

AR GOAS.

Ho quittat a rân, va mestrez, pa ê ret ho tilezel,
Mes evit se va amitie a vezò bepret fidel ;
Poent ê demp eta conclui, finissa ha lavaret
Penos ê fachus da un den carout hep beza caret.

AR PLAC'H.

Ho quittat a rân, den yaouanq, o rei dêc'h evit gentel
Ar c'homzou caér-mâ a lenner ebars er Scritur Santel :
Choasit Rouantelez Doue hac e justic da guenta,
Qent ma vezò dêc'h acordet hoc'h oll dezir er bed-mâ.

FIN.